

Иако је проценат српског становништва у Хрватској данас четири пута мањи од времена када је Фрањо Туђман за Србе говорио да су “реметилачки фактор”, изгледа да га део Хрвата и данас доживљава на сличан начин. Овакав закључак стиче се после хајке која се ових дана води против Срба у Хрватској, а за коју се тешко може рећи да је спонтана. Почела је изливима мржње контроверзног бизнисмена Здравка Мамића о Србину који је министар у Влади Хрватске, затим су наступили ветерани домољуби протестима због изјаве премијера Милановића да се у Хрватској од 1991. до 1992. године водио грађански рат (а не одбрамбени, како они мисле), кога су позивали да поднесе оставку због ње. После су неки малолетници, за које се говори да су Хрвати из Јањева на Косову, одакле су побегли од своје браће Шиптара, напали дечаке, ученике српске богословије, будуће православне свештенике, и једнога од њих тешко повредили. Они су ухваћени, али се поставља питање да ли ће се умирити после забране приласка богословији и њеним ученицима? Или ће покушавати да наставе што су започели?

Овим испадима мора се са посебном забринутошћу прикључити изјава гђе Руже Томашић, саборске заступнице, која долази из редова “Хрватске странке права – др Анте Старчевић”. Она није само обичан посланик у Сабору, већ и председница саборског Одбора за људска права и права националних мањина, али је то нимало није омело да тим истим мањинама (чија би права требало да штити) јасно и јавно поручи да је “Хрватска за Хрвате, а остали су само гости”. Успут је закачила и председника СДСС-а, Војислава Станимировића, описујући га као четника који је прстом показивао кога треба одвести у злогласну Овчару и убити.

Поносни ђаци Анте Старчевића

Пише: Војислав М. Станојчић
петак, 22 март 2013 21:07

